

[Erhard Jakobsen.]

ønsker at tvinge dem til noget, de ikke ønsker at gøre, så har de mennesker selvfølgelig krav på dette tings bevågenhed og har naturligvis krav på politiets beskyttelse i givet fald. O. k., det kunne ikke falde mig ind at stemme for fremskridtspartiets dagsorden, for jeg tror, den værste ting, man kunne gøre i denne forbindelse, var overhovedet at antyde, at man ville blande sig i det. Jeg synes, den dagsorden, hr. Kjeld Olesen har foreslået, er rimelig og fornuftig, og jeg synes, socialdemokratiet er gået langt i den dagsorden, og det værdsætter jeg; jeg er også glad for, at hr. Glistrup og hans parti til syvende og sidst vil stemme for den, fordi man erkender, at der er sagt noget her.

Men lad det stå helt fast: også i mit parti har vi været inde på en drøftelse af, at hvis de ulovlige strejker fortsætter på den måde, som de er begyndt, tvinger man dette folketing til en dag at vedtage en lov, der kommer til at ligne — var det tugthusloven, man kaldte den i sin tid? Man tvinger os til at gøre det, for det må være sådan, at folk, der ønsker at komme på arbejde og har deres organisation i ryggen, har lov til at gå på det arbejde, som er lovligt, og som ikke skal stemples som skruibrækkeri, når de — jeg understreger — har deres organisation i ryggen. Det er andre, der ulovligt forhindrer dem i det.

(Kort bemærkning).

Bay (FP):

Der er flere ting, der skal siges fra samtlige landets talerstole. Det skal siges, at der er 3 såkaldt demokratiske partier, der fra landets fornemste talerstol opfordrer folk i dette land til ulovligheder. Det skal også siges fra samtlige talerstole i Danmark, og det skal blive sagt på de talerstole, hvor jeg kommer, og det er ikke så få. Der skal blive sagt én ting til, og det er, at fremskridtspartiet står mere solidarisk med de hundrede tusinde arbejdere, der bliver generet af disse 400 mennesker hver eneste dag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

For at hr. Gert Petersen og hr. Knud Jespersen overhovedet kunne gennemføre en sammenhængende argumentation herfra,

måtte de blande to ting sammen, der intet har med hinanden at gøre: på den ene side de 400 mennesker, som altså af nogle årsager, der ikke er grund til her at gå til bunds i, ikke ønsker at udføre arbejde i øjeblikket, og på den anden side det helt andet, at en millionstor befolkning ikke kan komme ud at køre i bus. De to ting er to vidt forskellige forhold, og derfor har hr. Knud Jespersens spørgsmål til mig overhovedet ingen mening. Han spurgte, hvordan jeg ville få dem i gang med at arbejde igen på mandag. Jeg vil ikke få dem i gang med at arbejde igen på mandag, lad dem da lade være med at arbejde på mandag. Det, jeg vil, er bare at sørge for, at busserne kommer ud at køre på mandag, og busserne kan glimrende køre, selv om de 400 mennesker fortsætter deres konflikt, som jeg synes hverken regering eller folketing skal befatte sig med.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at jeg har ikke talt om en millionbefolkning eller om 400 chauffører i denne forbindelse. Jeg har stillet et spørgsmål, som hr. Glistrup kunne besvare: hvilke midler er det, man forlanger folketinget skal opfordre statsministeren til at tage i anvendelse for at få folk i arbejde inden mandag morgen? (*Afbrydelse*). Jo, det har jeg, jeg har sagt det 5 gange, og så må selv hr. Glistrup kunne forstå det, normalt er det nok med 2 gange. Men jeg vil gerne sige, at jeg spurgte ganske kategorisk: er det politiet, er det hjemmeværnet, er det militæret, eller hvilke magtmidler skal anvendes? Hvad er det, statsministeren skal gøre?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Lad da så mig svare for fjerde gang, sådan at måske også hr. Knud Jespersen efterhånden kan forstå det. Jeg har absolut ikke ment, at hverken folketinget eller regeringen skal gøre noget som helst for at få folk i arbejde inden mandag morgen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget af Glensgård (se foran) til forslag om motiveret dagsorden af *Kjeld Olesen* (se foran)

forkastedes med 126 stemmer mod 24.